

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1950/2024
27.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Антонијевић, адвокат из ..., против тужене Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП „Београд“, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 455/23 од 21.06.2023. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 455/23 од 21.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 455/23 од 21.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1595/21 од 04.10.2022. године, у ставовима првом и трећем изреке, којима је одбијен тужбени захтев да се утврди да тужилац има право на доделу стана у поступку расељавања стамбеног објекта у Улици ... бр. .. у Земуну и обавезан тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 36.900,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је, као носилац станарског права, са ГРО „Напред“ закључио Уговор о коришћењу стана 16.03.1983. године, када је примио на коришћење на неодређено време стан бр. .. у Земуну, у сада у Улици ... број

..., који користи са члановима породичног домаћинства- супругом, ћерком, братом и снахом. Уговором о коришћењу стана од 14.10.1985. године за носиоца станарског права на стану је уз сагласност тужиоца одређен његов брат ББ, а тужилац, његова супруга, син и две ћерке су стан користили као чланови породичног домаћинства брата тужиоца- носиоца станарског права. У катастру непокретности Земун, ГП "Напред" а.д. је уписан као држалац предметног објекта. Тужена је, након доношења одлуке Владе РС којом је утврђен је јавни интерес за експропријацију, односно административни пренос непокретности земљишта и објекта на земљишту који по закону могу бити предмет експропријације, односно административног преноса ради изградње саобраћајнице „Северна тангента“ у циљу рушења предметног објекта, јер су радови на изградњи саобраћајнице планирани између осталог на кат.парцелама на којима се налази објекат у Улици ... бр. ..., у целости регулисала имовинско-правне односе за предметни стан, о чему је са братом тужиоца као носиоцем станарског права закључила Уговор од 21.05.2012. године, док је тужиоцу уговором од 24.09.2012. године дат у закуп на одређено време до пет година двоипособан стан бр. 7, површине 65, 62м² на другом спрату зграде у Улици ... бр. .. у Београду. Наведеним уговором тужилац се обавезао да стан записнички преда туженој испражњен од лица и ствари у року од 30 дана од дана усељења у стан остварен у поступку спроведеном по конкурс за продају 1050 станова у складу са Одлуком о условима продаје 2000 социјално непрофитних станова у Београду, а најкасније истеком рока закупа по овом уговору. Тужилац је поднео пријаву на конкурс поводом продаје 1050 непрофитних станова и на коначној ранг листи реда првенства у категорији лица запослених у високошколским установама и организацијама које обављају научно-истраживачку делатност на територији Града Београда остварио је приоритетно место под редним бројем 6, али како није могао да плати 1100 евра/м², одустао је од пријаве на конкурс. У стану у Улици. ... бр. .. у Београду живи са супругом и две кћерке, а тужена је у међувремену покренула поступак за његово исељење из овог стана.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право из одредби Закона о експропријацији и оценили да тужбени захтев за утврђење да тужилац има право на доделу стана у поступку расељавања стамбеног објекта у Улици ... бр. .. у Земуну није основан.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Тужилац у поступку расељавања стамбеног објекта у Улици ... бр. .. у Земуну, тј. у време фактичке експропријације тог објекта није био ранији сопственик стана коме би, према члану 16. Закона о експропријацији, тужена била у обавези да додели стан који по структури и површини одговара условима становања које је имао пре експропријације, јер није био носилац станарског права на стану бр. ..., већ га је користио као члан породичног домаћинства свог брата ББ, на кога је добровољно претходно пренео станарско право. Право на доделу стана у поступку расељавања исцрпљено је доделом стана брату тужиоца, који је у то време био носилац станарског права.

Тужена је уговором од 24.09.2012. године тужиоцу и његовој породици, као члановима породичног домаћинства носиоца станарског права- брата тужиоца дала у закуп стан у Улици ... бр. .. у Београду на одређено време до пет година, односно до

истека 30 дана од дана усељења у стан остварен у поступку спроведеном по конкурс за продају 1050 станова у складу са Одлуком о условима продаје 2000 социјално непрофитних станова у Београду, од ког конкурса је тужилац одустао. Оценом о неоснованости тужбеног захтева у овом поступку не повређује се право на дом тужиоца у смислу члана 8. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, којим је предвиђено право на поштовање приватног и породичног живота, али питање права на дом може бити предмет оцене у покренутом поступку за исељење тужиоца из стана у Улици ... бр. .. у Београду.

Из одлуке на коју се тужилац позива у ревизији не произлази закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Осталим наводима ревизије тужилац понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

На основу изнетог, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**